

Kr. I Aarhus er Forholdet det, at Formændenes gennemsnitlige Løn i de sidste 6 Aar har været 2,400 Kr. I Odense har Gennemsnitslønnen i mange Aar været 2,700 Kr., saa den Løn, disse Folk oppebærer, mener de, berettiger dem til at komme op i en højere Lønningsklasse, og de nævner altsaa 9de Lønningsklasse som passende i saa Henseende, men hvis det ikke skulde kunne lade sig gøre, ønsker de i alt Fald at faa et personligt Tillæg, saaledes at deres Løn ikke bliver mindre, end den hidtil har været, og at deres Anciennetet maa blive beregnet fra den Tid, de begyndte som faste Arbejdere paa Toldpakhuset. Det er disse Henstillinger, jeg vilde gøre til den højtærede Finansminister i denne Sag.

Saa er der endelig et andet Spørgsmaal, nemlig vedrørende de to Formænd ved Frilagrene i København og Aarhus, som staar i 5te Lønningsklasse. De har ligeledes anmodet om at blive flyttet højere op, enten til 7de eller til 9de Lønningsklasse, som Administrationen nærmere maatte finde det passende. Formanden i København har 27 Arbejdere under sig og har en aarlig Løn af ca. 1,700 Kr. Hvis disse Formænd blot kunde komme op i 7de Lønningsklasse — det er den, hvori f. Eks. Postbudformændene staar —, vil det betyde et Fremskridt for disse Folks Vedkommende. Jeg vil tillade mig med denne lille Udredning af Sagen, som den er fremstillet for mig, og som jeg ogsaa i alt væsentligt har fremstillet den i Finansudvalget, at bede den højtærede Finansminister om at stille sig saa velvilligt som muligt overfor disse Folk ved den nærmere Forhandling i Finansudvalget, inden vi kommer til Finanslovsforslagets tredie Behandling.

Finansministeren (Brandes): Den ærede Ordfører (Povlsen) har nævnt, at der paa Finansministeriets Budget kun er 3 Ændringsforslag, hvoraf det ene af rent redaktionel Art, som alle er tiltraadte af Finansudvalget. Jeg har derfor ingen Anledning til at gøre Bemærkninger om dem.

Den Sag, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) har berørt, synes det mig lidt vanskeligt at komme ind paa under denne Forhandling af den Grund, at hele Spørgsmaalet om Lønningerne, baade de, der skulde fremkomme ved en Regulering ifølge Loven om Embeds- og Tjenestemænds Lønninger, og de Lønninger, der skulde fremkomme ved,

at man nu gav visse Arbejdere Statsansættelse, er udsat af Finansudvalget og henvist til Lønningsudvalget, saaledes at jeg i dette Øjeblik ikke har nogen Anelse om, hvilket Forslag der til syvende og sidst vil komme til at foreligge fra det høje Finansudvalg. Det er derfor vanskeligt i Øjeblikket at tage Stilling til det, som det ærede Medlem har fremdraget, men jeg maa i al Almindelighed sige, at nu er der ved dette Finanslovsforslag foreslaaet at give 83 Arbejdere fast Statsansættelse, ikke alene Arbejdere fra Provinsen, som jeg synes det ærede Medlem fra Odense sagde, men ogsaa Arbejdere, der fungerer i København, paa Nørrebro og andetsteds, og det er dog allerede, maa man sige, en Imødekommen fra Finansministeriets Side, hvad ogsaa det ærede Medlem indrømmede. Jeg tror ikke, det er muligt at gaa videre.

Det ærede Medlem berørte i øvrigt to Spørgsmaal. Det ene angik en Oprykning i en højere Lønningsklasse end foreslaaet paa Finanslovsforslaget. Efter de Overvejelser, der har fundet Sted i Generaldirektoratet, og efter de Overvejelser, jeg atter har underkastet Spørgsmaalet paa Grund af det Andragende, det ærede Medlem har givet mig fra nogle Arbejdere, tror jeg, at det ikke ret vel vil være muligt. Jeg maa i alt Fald afvente, hvorledes Lønningsudvalget stiller sig.

Det ærede Medlem mente dernæst, at det var rigtigt at give Pakhusarbejdsmændene Ansættelse med en Anciennetet, der gik tilbage til den Tid, da de havde faaet fast Arbejde. Saaledes forstod jeg det ærede Medlem, og det tror jeg ogsaa, Andragendet gaar ud paa. Jeg tror, de fleste af dem vil staa sig ved, at de straks faar Begyndelseslønnen og saa faar personligt Tillæg, som bevirker, at de ikke faar ringere Løn end den, de hidtil har oppebaaret. Hvad der kunde være Tale om — og det vil jeg stille mig imødekommende overfor —, var den Ordning, at deres Pensionering skulde beregnes fra den Tid, hvor de har faaet fast Arbejde. Hvad det personlige Tillæg angaar, maa jeg endnu tilføje, at i saa Henseende har Arbejderne rettet den Anmodning til Finansministeriet — jeg ved ikke, om det ærede Medlem nævnede det, jeg tror det egentlig ikke —, at Aaret 1914, som er et ganske overordentligt Aar, ikke skulde medregnes derved. (Marott: Ja, det talte vi om i Finansudvalget!) Ja, det blev i alt Fald nævnt i Finansudvalget. Paa dette Punkt mener jeg, man og-